

Beslutning om de omhandlede Punkter, og jeg tilstaaer, at det ikke er mig muligt at se, hvorledes man skulde kunne give Reglen paa anden Maade. Der staar i et Bo Forskjellige, som alle ere Berettigede, som alle have deres bestemte Ret skrav, og naar der nu opstaaer Strid imellem dem, kan jeg ikke se rettere, end at det maa overes Retten der maa domme de stridende Parter imellem. Det gaar ikke an paa dette Punkt, hvor der staaer Arvinger imod Kreditorer, eller Kreditorer imod Arvinger, at underkaste Mindretallet Flertallets Bestemmelse; thi den lille Mand, som har en lille Fordring, har ligesaa vel Skrav paa at blive beskyttet i sin Ret, som den store Kreditor har til at vinde Sikkerhed for sin store Fordring. Men det viste sig jo, hvad disse Paragrafer angaar, at det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds saavel her som i Konkursloven over hovedet var en Sjende af, at Kuratorer og Inkasatorer kunne antages. Det erede Medlem betragter naturligvis væsentlig Sagen fra den Side, at det i Virkeligheden skulde saagodt som altid blive Skifteforvalterens Fuldmægtig, der vilde komme til at faae disse indbringende Forretninger til Skade for Andre, som ellers kunde faae dem. Det erede Medlem udtalte sig meget varmt i den Retning og mente endogsaa, at den Tid snart vilde komme, da man kunde sætte en Fuldmægtig-plads til Auktion, saaledes at det var saa langt fra, at Netsbetjenten behøvede nogen Lønning til en Fuldmægtig, at han endogsaa kunde faae Penge til af Jøll for, at de kunne faae Lov til at være Fuldmægtig hos ham. Jeg tror virkelig, at dette er noget for stærkt farvet. Jeg vil sige, at selv om der virkelig havde været en Tid, hvor det paa enkelte Steder kunde være fordelagtigt at være Fuldmægtig hos en Netsbetjent paa Grund af den Udgang til Erhverv, som var forbundet dermed, saa have Forholdene allerede forandret sig meget og ville fremdeles forandre sig særdeles meget; thi det er en af Følgerne af den — ja jeg gad fristes til at kalde den — usalige Lov om Sagførværingen, som er bleven vedtagen af Rigsdagen for nogle Aar tilbage, at der vrimer op Dag for Dag nye Sagførere her i Landet; ja, jeg kan sige, at der næsten ikke gaar en Dag, uden at jeg er i den Stilling at maatte lave et Par nye Sagførere. Jeg er overbeviist om, at der i sidst afvigte Aar er blevet en 2 å 300 nye Sagførere her i Landet. Jeg tror ikke, at dette er til Gæld for Landet, og jeg har udtalt denne Mening, da bemeldte Lov var under Forhandling her i dette Thing. Men hvad enten man nu er enig med mig deri eller ikke, saa er saameget vistnok klart, at den Konkurrence, som der derved skaffes tilveie, vil medføre, at det bliver mindre søgt at være Fuldmægtig hos en Netsbetjent. Jeg tror, at efterhaanden vil det blive vanskeligere og vanskeligere for Netsbetjentene at faae virkelig dygtige, Menneſker, medmindre de betale dem

Det kan nok være muligt, at Netsbetjentene kunne faae unge og uøvde Kræfter, men saasnart de have været deres tre Aar hos Netsbetjentene, saaledes at de kunne blive Sagførere, komme til at praktisere paa egen Haand, gjøre de deres Ret efter Loven gjældende og forlade Netsbetjentene. I Modsetning til det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds vilde det erede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds have, at man skulde gaa til den Yderlighed at ordne Forholdet saaledes, at Kuratorer kunde blive antagne af Skifteretten uden at spørge Boets Vedkommende derom, og endogsaa om muligt saaledes, at Kuratorer kunne antages frigt, fordi det, som han sagde, var af Bigtighed i den nærmeste Tid efter Boets Døvtagelse at have en Kurator. Jeg misjender aldeles ikke Betydningen af, hvad det erede Medlem der fremførte, og han vil jo ogsaa finde, at man for saavidt har indkommet hans Ranke, som man for Kjøbenhavns Vedkommende har ladet det blive ved den nugjældende Regel, at Skifteretten kan antage en Kurator uden at være bunden ved Boets Vedkommendes Billie i den Henseende. Dette har man gjort, fordi man har erkjendt, at i Kjøbenhavn ere Forholdene af den Bessaffenhed, at det kan forekomme mange Boer, hvor det er uoverkommeligt for Skifteretten at klare Forholdet paa en ordentlig Maade. I Kjøbenhavn vil jo rimeligvis ogsaa de største og mest indviklede Boer forekomme, men udenfor Kjøbenhavn har man, hvad Kurator angaar, væsentlig holdt sig til den nugjældende Regel, og jeg skal sige, at det forekommer mig, at man maa være meget betænkelig ved at gjøre det afhængigt af Skifteforvalterens Billie, om et Bo skal bebyrdes med en Udgift til Kurator eller ikke. Reglen er den, som er udtalt i § 30, at Skifteforvalteren har at udføre alle de Forretninger, der høre til Boets Ordning, og for saa vidt han er paa fast Gage, skal han gjøre det for Intet, det vil sige, der bliver vel at erlægge Gebyr derfor, men dette gaar ind i Statskassen. Nu forekommer det mig, som sagt, at det er uheldigt at sige, at Skifteforvalteren skal have Lov til, naar han synes, at det er nødvendigt at antage en Kurator, det vil sige, en Fuldmægtig eller Medhjælper, til hvem han i Virkeligheden kan overlade at udføre de Forretninger, som han i Embeds Medfør egentlig selv burde udføre, og vel at mærke, uden at han selv betaler denne Fuldmægtig, men lader Boet betale ham. Dette forekommer mig, som sagt, at være temmelig misligt. Det er muligt, at der kan være en Kurator, som kan behandle Boet bedre end Skifteforvalteren, og det er ogsaa muligt, at det Omvendte er Tilfældet, men man er jo nødt til i en Lov at gaa ud fra, hvad der er Reglen, og man har jo et gammelt Ord, der siger, at den, Gud giver Embede, giver han ogsaa Forstand. Om dette end ikke staaer til i alle Forhold, saa tror jeg dog i alt Fald, at det er